

stændige" Stater, og jeg troer, at det især var Ordet „selvstændig," man lagde Vægt paa; thi uden dette Tillæg vilde de ikke have opnaaet den dermed tilføjede Hensigt. — At Heringdommerne vilde være selvstændige Stater, det var Hovedpointet. Det forekommer mig at være en meget uheldig Udtryksmaade, Udkastets § 2 har benyttet ved at sige, at Folkekirken nyder offentlig Understøttelse; saa at man ogsaa af den Grund gjør bedst i at beholde, hvad der nu staaer i vor Grundlov. Det er jo ikke for det Bedste, naar det hedder, at En nyder „offentlig Understøttelse," og at bruge denne Udtryksmaade om Folkekirken, saalange man gaar ud fra, at det er den overveienende Deel af Folkets Tro, som heri prædiktes, forekommer mig lidet passende. Jeg vil saaledes i Genhold til Alt, hvad jeg her har ytret, haabe, at man bibeholder Ordet „Staten" i § 2, saaledes som Tilfældet er i den nugældende Grundlov.

Ballentin: Jeg hører, den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) erklærer, at Fleertallet er af den Mening, at det kan blive nødvendigt, at foretage Forandringer i de Bestemmelser, som jeg nævnte; men han betegnede dem som „Redactionsforandringer", idet han yttrede, at Udvalget naturligviis vilde være enig i, at der maatte foretages de nødvendige „Redactionsforandringer". Det var, troer jeg, Udtrykkene (S. A. Hansen: Ja!). Men det er en ganske ny Betegnelse, i det Mindste efter min Maade at forstaae det danske Sprog paa, at man kalder det en Redactionsforandring, hvad der aldeles forandrer Begrebet. Man kan ved en anden Udtryksmaade lade Tanken træde klarere frem, eller lade den faae en anden ligebetydende Betegnelse; men, naar det er af den Bestaaffenhed, at

det forandrer Tanken, saa troer jeg ikke, at det længer kan henføres under Begrebet en „Redactionsforandring", og jeg troer dog, at der vil være saa megen Strid mellem Bestemmelsen om eetaarige Rigsdage og en treaarig Valgperiode, at ikke ret Mange vilde holde derpaa, idet det saa kunde træffe sig, at nogle Repræsentanter kun mødte een Gang, medens andre ville kunne møde to Gange, og paa den Maade kom man til at udøve Indflydelse paa et Budget, som man intet Videre havde med at gjøre; men det skal jeg ikke længere opholde mig ved. Den ærede Rigsdagsmand har endvidere bebrejdet mig, at jeg ikke har stillet noget Forslag i saa Henseende, da det, jeg vilde, ikke vilde kunne opnaaes paa anden Maade. Men det undrer mig høilig, at han formodentlig har overseet — dog maaskee det forklæres derved, at Forslaget af Mindretallet, hvortil jeg hører, ikke er blevet syndertlig klart betegnet i Afstemningslisten, uagtet vi netop have affattet vor afvigende Anskuelse som et samlet Hele, for at give et Overblik over samtlige vore Forslag — at vi have sluttet os til Regjeringens Udkast om, at der skulde kunne skee Forandring i Valgloven ved almindelige Love, kun ikke ved nogen provisorisk Lov, med andre Ord, at vi ikke have holdt paa, at Valgloven optages i Kongeriget Danmarks særlige Grundlov. Naar vi staae paa dette Standpunct, er der for os ingen Anledning til at stille et nyt Endringsforslag, idet alle de øvrige Forandringer, der maatte blive fornødne i Valgloven som Folge af Fællesforfatningen, kunne foretages ved Lov. Jeg vil haabe, at denne Grund vil oplyse den ærede Folkethingssmand om, hvorfor der ikke har været Anledning for mig til i saa Henseende at gjøre noget Forslag.